

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/40/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010302
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010302.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Milana Straku, trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom C. - D., E. XXX/XX, trestne stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. júla 2024 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. apríla 2024, sp. zn. 4T/14/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. apríla 2024, sp. zn. 4T/14/2024, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

„dňa 5. júna 2023 v čase o 09.09 h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Opel Zafira, evidenčného čísla C., po parkovisku pri predajni SEKO v Trenčíne, smerom k ulici Duklianskych hrdinov s tým, že pri vychádzaní z tohto parkoviska - vedľajšej cesty na hlavnú cestu smerom vľavo, nedal prednosť v jazde zľava po hlavnej ceste pohybujúcemu sa cyklistovi F. B., ktorý viedol bicykel značky Mayo smerom k predajni SEKO, v dôsledku čoho narazil pravou prednou a pravou bočnou časťou vozidla do pravej bočnej časti bicykla, poškodený následne dopadol na vozovku a utrpel zlomeninu čelovej kosti, zmliaždenie mozgu v čelovej oblasti vľavo, zakrvácanie do postranných komôr, odreniny v čelovej oblasti vľavo a zakrvácanie pod cievnatku a tvrdú plenu mozgovú v čelovo temennej oblasti vľavo, pričom došlo k poškodeniu dôležitého orgánu - mozgu, čím obvinený svojím konaním porušil ustanovenie § 20 odsek 1 zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov.“

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. k), písm. l), písm. n), § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré smerovalo proti výrokom o uloženom treste v neprospech obžalovaného. Prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Okresný súd Trenčín vykonal dňa 18.04.2024 hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný A. B. urobil v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku vyhlásenie, kedy uviedol, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd toto vyhlásenie obžalovaného prijal. Následne bolo vykonané dokazovanie k ukladaniu druhu trestu a jeho výmere, a to výsluchom samotného obžalovaného k jeho osobným pomerom, výsluchom poškodeného a oboznámením sa so správami na obžalovaného,

odpisom z registra trestov, evidenčnou kartou vodiča, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov, správou z Mestského úradu Trenčín, s dohodou o náhrade škody, so živnostenským listom, s rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 34P/109/2020, ako aj potvrdeniami rôznych subjektov k spolupráci s obžalovaným a na základe takto vykonaného dokazovania okrem iného zistil, že obžalovaný bol v minulosti opakovane postihnutý za rôzne priestupky v oblasti dopravy.

Súd uložil obžalovanému podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno j), písmeno k), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (slovom: dvanásť) mesiacov. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (slovom: osemnásť) mesiacov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Výrok o treste, ktorým súd obžalovanému A. B. neuložil prokurátorom navrhovaný trest zákazu vedenia motorových vozidiel každého druhu, však nezohľadňuje jednak osobu páchatel'a, ani jeho osobné a majetkové pomery a taktiež nezohľadňuje ustanovenie § 61 odsek 2 Trestného zákona, v zmysle ktorého súd môže uložiť trest zákazu činnosti na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 10-krát uznaný vinným z rôznych dopravných priestupkov.

Aj z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že predošlé postihy sa celkom zjavne minuli účinku a nevedli k náprave obžalovaného.

Mám za to, že v prípade obžalovaného A. B. sú splnené všetky podmienky pre uloženie trestu činnosti - zákazu vedenia motorových vozidiel každého druhu.

V neposlednom rade je potrebné spomenúť, že obžalovaný sa dopustil trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla, pričom inému síce z nedbanlivosti, ale spôsobil ťažkú ujmu na zdraví s tým, že táto skutočnosť môže aj s prihliadnutím na jeho priestupkovú minulosť, v budúcnosti spôsobiť závažné následky.

Účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Na uvedenú všeobecnú formuláciu upravujúcu postup súdu pri ukladaní trestu nadväzuje ustanovenie § 34 odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Citovanými ustanoveniami Trestného zákona sa prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému A. B. dôsledne neriadil.

S prihliadnutím na osobu páchatel'a, ktorý bol doposiaľ opakovane priestupkovo riešený, je zrejmé, že neuloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, nezohľadňuje dostatočne individuálnu a generálnu prevenciu trestu, a teda absencia aj takéhoto druhu trestu môže spôsobiť nesplnenie účelu v zmysle § 34 Trestného zákona. Tieto funkcie trestu by mohol splniť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní najmenej 18 mesiacov. Jedine trest aj v takejto forme zohľadňuje všetky skutočnosti a kritériá rozhodné pre určenie druhu a výmery trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona.

Navrhujem preto, aby podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku Krajský súd zrušil predmetný rozsudok Okresného súdu v Trenčíne pod spisovou značkou 4T/14/2024 vyhlásený dňa 18.04.2024 v časti výroku o treste voči obžalovanému A. B. a následne za použitia ustanovenia § 322 odsek 3

Trestného poriadku vo veci rozhodol a vymeral obžalovanému A. B. zákonný, primeraný a spravodlivý trest.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, kde uviedol nasledovné:

„Vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Trenčín ako súdom I. stupňa bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že obžalovaný A. B. dňa 5. júna 2023 v čase p 09.09h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Opel Zafira, evidenčného čísla C., po parkovisku pri predajni SEKO v Trenčíne, smerom k ulici Duklianskych hrdinov s tým, že pri vychádzaní z tohto parkoviska vedľajšej cesty na hlavnú cestu smerom vľavo, nedal prednosť vjazde zľava po hlavnej ceste pohybujúcemu sa cyklistovi F. B., ktorý viedol bicykel značky; May o smerom z predajni SEKO. v dôsledku čoho narazil pravou prednou a pravou bočnou časťou vozidla do pravej bočnej časti bicykla, poškodený následne dopadol na vozovku a utrpel zlomeninu čelovej kosti, zmliaždenie mozgu v čelovej oblasti vľavo, zakrvácanie do postranných komôr, odreniny čelovej oblasti vľavo a zakrvácanie pod cievnatku a tvrdú plenu mozgovú v čelovo temennej oblasti vľavo, pričom došlo k poškodeniu dôležitého orgánu - mozgu, čím obvinený svojím konaním porušil ustanovenie §20 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov,

Na základe toho bol potom obžalovaný A. B. odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona. § 38 ods. 2. ods. 3 Tr. zákona. § 36 písm. j), písm. k), písm. 1) a písm. n) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Výkon uloženého trestu odňatia slobody bol súčasne obžalovanému podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Proti vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu Trenčín podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín, ktorý v podanom odvolaní vytyka súdu prvého stupňa neuloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, ktorý trest prokurátor navrhuje uložiť vo výške 18 mesiacov. V podanom odvolaní prokurátor argumentuje registrom priestupkov obžalovaného a spôsobeným následkom. Ostatným okolnostiam prípadu prokurátor v podanom odvolaní pozornosť nevenuje.

Obžalovaný A. B. považuje odvolaním prokurátora napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín za správny a zákonný v celom jeho rozsahu a odvolacie námietky prokurátora za nedôvodné.

V danom prípade sa nie je možné stotožniť s názorom prokurátora okresnej prokuratúry o nevyhnutnej potrebe ukladania, vedľa už uloženého podmiennečného trestu odňatia slobody ešte, aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, pretože pre neuloženie tohto trestu sú dané veľmi vážne a konkrétne dôvody prípadu.

Obžalovaný A. B. je jednoznačne toho názoru, že súd I. stupňa dostatočne uvážil všetky na vec sa sťahujúce skutočnosti, ktoré vyšli v trestnom konaní najavo, a tieto riadne zohľadnil pri svojom rozhodovaní o druhu a výške trestu a v konečnom dôsledku postupoval náležite podľa Zásad ukladania trestov zakotvených v ustanovení § 34 Tr. zákona pokiaľ sa v danom konkrétnom prípade rozhodol trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu neuložiť. Obžalovaný A. B. poukazuje na to, že súd prvého stupňa dostatočne zdôvodnil skutočnosť, prečo nevyhovel návrhu prokurátora na uloženie trestu zákazu činnosti a s týmto zdôvodnením sa obžalovaný A. B. stotožňuje.

Okresný súd Trenčín pri svojom rozhodovaní o druhu a výške sankcie za daný prečin zohľadnil a ustálil v prípade obžalovaného A. B. až štyri poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j), písm. k) písm. 1) a písm. n) Tr. zákona a síce, že pred spáchaním skutku viedol obžalovaný riadny život, že obžalovaný sa ku skutku priznal a tento úprimne oľutoval, že obžalovaný sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov a napomáhal objasňovaniu trestnej činnosti. Tieto poľahčujúce okolnosti v konečnom dôsledku v podanom odvolaní nerozporuje ani prokurátor a hoci akcentuje priestupkovú minulosť obžalovaného, opomína iné viaceré rozhodné okolnosti svedčiace pre správne neuloženie trestu zákazu činnosti súdom prvého stupňa.

V prvom rade je to tá skutočnosť, že obžalovaný si prakticky hneď po skutku priznal svoju vinu a okamžite poskytol poškodenému potrebnú pomoc. Napriek počiatočnému odmietaniu ošetrovania samotným poškodeným, tohto obžalovaný sám zaviezol do nemocnice na ošetrovanie a zostal pri ňom až do vyhodnotenia vyšetrení lekármi. Následne obžalovaný poškodeného niekoľko krát navštívil a za skutok sa mu ospravedlnil a v rámci svojich možností mu ponúkol opäť potrebnú pomoc(napr. nákupy do domácnosti). Túto pomoc mu obžalovaný poskytuje doposiaľ. Všetky tieto okolnosti potvrdil poškodený aj vo svojom výsluchu pred súdom prvého stupňa, na ktorý výsluch sa poškodený osobne dostavil, hoci nebol povinný, avšak mal potrebu objasniť celkovú situáciu skutku a vyjadriť sa k jeho okolnostiam

a osobe obžalovaného. Teda aj postoj obžalovaného k poškodenému má nepochybne vplyv na to, že v danom prípade nie je dôvod ukladať obžalovanému A. B. trest zákazu činnosť, nakoľko postup obžalovaného a prístup ku skutku jednoznačne preukazuje, že obžalovaný je dostatočne uvedomelý a zodpovedný občan, ktorému pokiaľ sa aj strane nešťastná udalosť túto rieši s plnou vážnosťou a zodpovednosťou, a teda nie je potrebné na neho pôsobiť trestom za každú cenu.

Ďalšou významnou skutočnosťou, ktorá bola správne súdom prvého stupňa zobraená do úvahy pri určení výmery a druhu trestu, a ktorú prokurátor okresnej prokuratúry opäť nedôvodne opomínam, je okolnosť pracovného zamerania obžalovaného a výkone jeho práce. Obžalovaný pracuje ako servisný technik zväčša priemyselných pračiek a sušičiek, ktoré sú umiestnené v prevádzkach sociálnej starostlivosti ako sú domovy seniorov, centrá sociálnych služieb a pod. Zároveň vykonáva obžalovaný aj záručný a pozáručný servis a poistné opravy pračiek a sušičiek v domácnostiach občanov. Všetky tieto činnosti vyžadujú, aby obžalovaný dochádzal k svojim zákazníkom a v prípade potreby domáce spotrebiče aj odniesol do svojej dielne. Priemyselné pračky a sušičky samozrejme odniesť nemôže a tieto musí servisovať v danom domove alebo zariadení sociálnych služieb. Je úplne jasné, že bez vodičského oprávnenia nemôže obžalovaný túto činnosť vykonávať a tým by stratil svoje dlhoročné zamestnanie a príjem. Nie je predsa účelom trestného konania a trestu obžalovaného zničiť ekonomicky, sociálne i rodinne, ale najmä vytvoriť podmienky preto, aby viedol riadny život a sa mu zabránilo v páchaní trestnej činnosti. Uložený podmienený trest odňatia slobody je pre obžalovaného dostatočným ponaučením a dostatočne odstrašujúcim opatrením, aby sa v budúcnosti vyvaroval trestnoprávneho konania, pretože inak môže nasledovať výkon trestu odňatia slobody. Nie je tak potrebné, aby obžalovaný prišiel ešte aj o vodičské oprávnenie a tým o prácu a príjem jeho rodiny.

Zároveň prokurátor v podanom odvolaní nepochopiteľne opomína tiež tú skutočnosť, že obžalovanému boli ako otcovi zverenú dve maloleté deti. Pre zabezpečovanie príjmu rodiny, ako aj starostlivosť o tieto deti, obžalovaný nevyhnutne potrebuje požívanie motorového vozidla. Nemožnosť používania motorového vozidla obžalovaným by tak zásadným spôsobom postihla ostatných členov rodiny, a to nielen na príjme a životnej úrovni (ekonomicky), ale aj v sociálnej situácii a napĺňovaní ich potrieb ako rodiny. Takýto zásah trestu do života ostatných členov rodiny obžalovaného však nie je v súlade s účelom trestu, ktorý má v prvom rade postihovať páchatel'a trestnej činnosti. Nie je účelom trestu postihovať ostatných členov rodiny za činnosť páchatel'a a už vôbec nie pri nedbanlivostnom trestnom čine.

V danom prípade netreba tiež opomínať ani tú skutočnosť, že obžalovaný na samotnom hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Trenčín urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, čím významným spôsobom uľahčil vo veci dokazovanie, odbremenil súd od dokazovania viny a zjednodušil tak súdne konanie. Uvedené je tak výsledkom plne konzistentného postoja obžalovaného k spáchaniu prečinu a výrazom jeho zodpovednosti za svoje konanie.

Okrem toho, obhajoba poukazuje aj na to, že v prípade obžalovaného A. B. sa jedná o bezúhonnú osobu, ktorá je riadne zamestnaná s dosahovaním pravidelného príjmu a ktorý sa riadne stará o dve nezaopatrené deti, ktoré mu boli zverenú. Obžalovaný si tak riadne a poctivo v zamestnaní zabezpečuje prostriedky na svoje potreby a potreby jeho rodiny, pričom dosahuje v práci výborné výsledky a je spoľahlivým spolupracovníkom. Svedčia o tom aj pozitívne ohlasy a referencie jeho zákazníkov na jeho prácu doložené v spise.

Obhajoba tiež poukazuje na to, že za danej situácie skutku je potrebné stret motorového vozidla obžalovaného s cyklistom hodnotiť z pohľadu nešťastnej zhody okolností, ktorá nie je výsledkom nejakého nezodpovedného a bezohľadného konania obžalovaného. Ako už bolo uvedené vyššie obžalovaný A. B. sa od počiatku spôsobenia nehody svojej zodpovednosti nevyhýbal a vinu si hneď priznal a poškodenému poskytol všetku potrebnú pomoc. Na druhej strane je však obžalovaný toho názoru, že v jeho prípade sa nejedná o nejaké nezodpovedné konanie vybočujúce z rámca správania sa zodpovedného vodiča (nejedná sa o prechod na červenú, predbiehanie cez plnú čiaru, neprímeraná rýchlosť v obci a pod.). Takáto dopravná nehoda sa môže prihodiť hociktorému inému zodpovednému vodičovi motorového vozidla, a to bez ohľadu na jeho znalosť predpisov cestnej premávky alebo skúsenosti v doprave a je to v zásade len otázka následku, ktorá rozhoduje medzi tým, či sa jedná o trestný čin alebo priestupok. Spôsobený následok daného nedbanlivostného trestného činu našiel svoj výraz práve v uloženom treste odňatia slobody a tento už nie je potrebné sprísňovať trestom zákazu činnosti. Takáto kumulácia trestov je už v danom prípade neprímerane prísna.

V danom prípade tak nie je daný žiadny rozumný dôvod na uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, ako to v podanom odvolaní navrhuje prokurátor a ním navrhované uloženie trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 18 mesiacov považuje obžalovaný za neprímerane prísne a neodrážajúce ani špecifické okolnosti skutku, ani osobu a pomery obžalovaného. V danom prípade je zrejme, že zo strany obžalovaného sa nejednalo o žiadne flagrantné

porušení predpisov cestnej premávky, ani nezodpovedné či agresívne správanie sa vodiča v cestnej premávke. Nejedná sa teda typicky o skutok, ktorý by bol akýmsi vyvrcholením nezodpovednej či agresívne rýchlej jazdy obžalovaného, kedy spôsobenie dopravnej nehody by bolo len otázkou času. Ani skutok nebol spáchaný pod vplyvom alkoholu, či v spojitosti s ním, a preto automatické ukladanie trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá každého druhu je v danom prípade len prílišným formalizmom, ktorý nemá u obžalovaného A. B. praktické opodstatnenie a žiadnym spôsobom nemôže prispieť či už k generálnej alebo individuálnej prevencii. Aj napriek spôsobenej dopravnej nehode je možné obžalovaného považovať za zodpovedného vodiča, čoho odrazom je aj skutočnosť, že od dopravnej nehody dňa 05.06.2023 aj naďalej dennodenne používa motorové vozidlo do práce a pri prevoze detí a doposiaľ nespôsobil žiadnu inú nehodu alebo škodu. Obžalovaný tak aj 12 mesiacov od dopravnej nehody denne zodpovedne riadi motorové vozidlo, a teda uloženie zákazu činnosti nemá v jeho prípade skutočne racionálne ani praktické opodstatnenie.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak vyplýva, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu I. st. je vecne správny, zákonný a aj spravodlivý. Na základe toho obžalovaný prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu navrhuje, aby odvolací súd odvolanie prokurátora proti napadnutému rozsudku súdu I. st. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol, nakoľko ním navrhovaný trest zákazu činnosti v danom prípade nemá praktické ani racionálne opodstatnenie a nemôže svoj účel splniť nielen z pohľadu individuálnej, ale ani generálnej prevencie.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výrokoch o uložených trestoch podľa § 321 ods. 1 písm. e) ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) a aby odvolací súd rozhodol tak, že obžalovanému uloží podmienkový trest odňatia slobody tak ako bol uložený napadnutým rozsudkom a aj trest zákazu činnosti v dolnej polovici trestnej sadzby. Obžalovaný sa nezúčastnil verejného zasadnutia, pričom boli splnené zákonné podmienky na jeho konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o otázku správnosti samotného napadnutého rozsudku okresného súdu, na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Z odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor namieta správnosť neuloženia trestu zákazu činnosti a neuloženie takéhoto trestu je podľa jeho názoru v rozpore so zásadami ukladania trestu podľa § 34 Tr. zák., v čom prokurátor videl vady napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora namietanú neprimeranú miernosť trestu uloženého obžalovanému v dôsledku neuloženia aj trestu zákazu činnosti, odvolací súd sa s dôvodnosťou tejto námietky prokurátora nestotožnil. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom

okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k neuloženiu trestu zákazu činnosti obžalovanému. Odvolací súd v súvislosti s takýmto odôvodnením konštatuje, že okresným súdom zistené skutočnosti majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, ktorých správnosť prokurátor v dôvodoch odvolania nenamieta.

Ani podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom správne zistené okolnosti prípadu a poznatky o osobe obžalovaného, na ktoré okresný súd poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. nedávajú odôvodnený podklad k tomu, aby pre naplnenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. por. by bolo v prípade obžalovaného nutné pôsobiť na neho aj výkonom trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Odvolací súd zdôrazňuje, že uloženie trestu zákazu činnosti v prípade stíhaného trestného činu nie je v zmysle § 61 ods. 1 Tr. zák. obligatórne. Ide o možnosť, nie povinnosť súdu uložiť tento druh trestu. Preto podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd veľmi citlivo a uvážene pristupoval k posudzovaniu otázky, či je obžalovanému nutné ukladať aj prokurátorom navrhovaný tento druh trestu. Napadnutý rozsudok podľa názoru odvolacieho súdu nevysiela ani z hľadiska generálnej prevencie negatívny signál, nakoľko s poukazom na okolnosti prejednávaneho prípadu a poznatky o osobe obžalovaného je odrazom práve individuálneho a citlivého prístupu ku každému jednotlivému prípadu. Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom napadnutým rozsudkom v danom prípade nevykazuje znaky prokurátorom namietanej neprimeranej miernosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednanom prípade okresný súd správne, citlivo a v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal pri ukladaní trestu na spôsob spáchania činu, mieru zavinenia a prevahu poľahčujúcich okolností. Ak teda okresný súd rozhodol na základe uvedených skutočností o uložení trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby, pri súčasnom neuložení trestu zákazu činnosti, podľa názoru odvolacieho súdu postupoval v súlade s ustanoveniami Trestného zákona a všetkými zásadami pre ukládanie trestov v § 34 Tr. zák.

S poukazom na uvedené a s poukazom na správnosť úvah okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého odôvodnenia odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré úvahy okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, odvolací súd na podklade dôvodov odvolania prokurátora nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. k odôvodnenému záveru o neprimeranej miernosti trestu, uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,

l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri k nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.